

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Principado de Asturias

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2, 3, 4 i 5 oraz rozdział II sekcja 1 dekretu 72/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. ws. aptek i punktów aptecznych, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 103 ustawy powszechnej 14/1986 o ochronie zdrowia oraz art. 88 ustawy 25/1990 z dnia 20 grudnia o produktach leczniczych można uznać za sprzeczne z art. 43 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-114/07)

(2007/C 95/53)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 85.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-115/07)

(2007/C 95/54)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 34.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-116/07)

(2007/C 95/55)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika czeska uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego, które ciążyą na niej na mocy art. 3 dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, ponieważ nie ustanowiła wszystkich przepisów ustawowych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do tej dyrektywy ani nie poinformowała o nich Komisji;
- obciążenie Republiki czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-117/07)

(2007/C 95/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE⁽¹⁾ z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzania produkcji oraz przewozu takich produktów, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 31 ust 1 tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 29 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91, str. 13.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-118/07)

(2007/C 95/57)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Huttunen, H. Stovlbaek i B. Martenczuk)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie, że Republika Finlandii nie dochowała zobowiązań, które ciążyą na niej na mocy art. 307 traktatu WE przez to, że nie zastosowała wszelkich właściwych środków, o których mowa w art. 307 ust. 2 WE, w celu wyeliminowania niezgodności w dotyczących przepływów postanowieniach znajdujących się w dwustronnych umowach o popieraniu inwestycji zawartych z Federacją Rosyjską (dawnym ZSRR), Białorusią, Chinami, Malesją, Sri Lanką i Uzbekistanem;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy dwustronnych umów o popieraniu inwestycji, które Republika Finlandii zawarła przed przystąpieniem do Unii Europejskiej z Federacją Rosyjską, Białorusią, Chinami, Malesją, Sri Lanką i Uzbekistanem. Postanowienia znajdujące się w tych umowach dotyczą przepływów kapitału i płatności związanych z inwestycjami. Komisja twierdzi, że postanowienia znajdujące się w tych umowach są sprzeczne z prawem wspólnotowym przez to, że uniemożliwiają Republice Finlandii przestrzeganie przepisów wydanych przez instytucje wspólnotowe na podstawie art. 57 ust. 2 WE, art. 59 WE i art. 60 ust. 1 WE. Jako że umowy te zostały zawarte przed przystąpieniem Republiki Finlandii do Unii Europejskiej, zgodnie z art. 307 ust. 2 WE Republika Finlandii zobowiązana jest do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności znajdujących się w tych umowach.